

да нападатъ на Еллада и поселѣніята имъ въ нея са распростирахъ по-вече и по-вече, тъй щото най-подиръ, во времето на Константина Копронима и негова наслѣдникъ (726—799), цѣль Пелопонезъ са *пославены, станъ варварскы*.⁽²⁰⁾

Макаръ Копронимъ (758) и да покори македонскытъ славены, като са надѣваше тъй да направи и съ другытъ; ако ёще и да са задържали въ Пелопонезъ много гръчески градове, но скоро исчезна властѣта на Гърцытъ, и сжщій Копронимъ (768) бѣ принуденъ да испрати посланници до славенскытъ князове за откупъ на Гърцытъ, зеты отъ островытъ Имбросъ, Тенедосъ и Самотракы. Пятната книга на Св. Велиболда, който ходилъ тогава на Истокъ, пише, че Пелопонезъ не са назовавалъ въ старо време иначе, освѣнь *Славенска земя* какъто и Македонія — *Σκλαβήνια*.

«Названіето *Склавинія*, казва Фалмерайеръ носи также и страната, която са простира между Егейското море надлъжъ по западната страна на р. Марица, отъ южныя Дунавъ до Адриатическото море. Въ туй пространство влязали Македонія и Тессалия. А названіето *Склавинія*, тя носила ёще въ VII-й в. преди да дождъ и да са въдворѣтъ

⁽²⁰⁾ Думы на самаго Константина Багрянороднаго, който ё былъ Византійскый Императоръ, VII-й по име, и царувалъ 47 години (912—959). Той написалъ много съчиненія, отъ които три само сж дошли до насъ, а именно „Описаніе на областитъ на В. Р. имперія“, „За външнатъ политика и вътрѣшното управление на имперіята“ и съчиненіето „За церемоніитъ на Византійскыя дворъ.“ И тозъ Императоръ произхожда отъ славенско едно семейство, като кжзото Юстиніанъ великий (Управда) и Василій Македонскый